

РЕШЕНИЕ

№ 6519

гр. София, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 18.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **1952** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба от П. Н. П. чрез адвокат М. Й. срещу Решение № 1040-21-55/28.01.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена като неоснователна жалба вх. № 1012-21-2147/27.11.2019г. от П. Н. П. и са потвърдени Разпореждания № 214-00-2582-2 от 31.10.2019г.; Разпореждания № 214-00-2582-3 от 31.10.2019г. и Разпореждания № 214-00-2582-4 от 31.10.2019г. на ръководителя по осигуряването за безработица на ръководителя по осигуряването за безработица. С жалбата се излагат съображения за неправилност и необоснованост на решението, противоречащо на материалния закон. Твърди се, че решението противоречи на целта на закона и разпорежданията са съставени от неовластени лица. Прави се искане за отмяна на решението на директора ТП на НОИ, с което е оставена без уважение жалбата срещу разпорежданията.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Й., който поддържа жалбата. Иска се присъждане на разноски, според представения списък.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С.-град, се представлява от юрк. В., която моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заявление от 15.03.2018г. П. П. е сезирал административния орган с молба за отпускане на ПОБ на основание чл. 54а от КСО. Видно от справка за приети, върнати и липсващи документи с вх. № 214-00-2582-1/15.03.2018 г., към заявлението е приложена заповед № 27/09.03.2018 г., издадена от осигурител „Ями Кетъринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за прекратяване на трудовото му правоотношение, считано от 09.03.2018 г., на основание чл. 327, т. 2 от Кодекса на труда /КТ/.

С разпореждане № 214-00-2582-1 от 23.03.2018г., на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО, на жалбоподателя е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 09.03.2018 г. до 08.09.2018 г. в размер на 71,49 лв. дневно.

Във връзка с извършване на последващ контрол по разходите на ДОО от контролните органи на ТП на НОИ-С. град предвид подадените от „Ями Кетъринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход, въз основа на които са изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност на много лица, през 2019 г. е разпоредено извършване на проверка по разходите на ДОО на „Ями Кетъринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за периода от 01.01.2015 г. до 30.09.2018 г. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-00560059/03.05.2019 г., изготвен от контролен орган при ТП на НОИ-С. град.

Констатирано е, че жалбоподателят е бил назначен на длъжност „юрисконсулт“, считано от 04.02.2013г. до 20.05.2014г. в „Цар Пица“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с възнаграждение в размер на 780,00 лв., от 16.05.2014 г. до 09.03.2018 г. на длъжност „главен юрисконсулт“ в „Ями Кетъринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с възнаграждение в размер на 5000 лв., а от 10.09.2018 г. до 20.11.2018 г. на длъжност „юрисконсулт“ в „Цар Пица“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с възнаграждение в размер на 2 900 лв. За продължителни периоди от време през 2015г., 2016 г. и 2017 г. лицето е било в отпуск поради болест. Съгласно чл.5, ал.6 от КСО от подадените данни за осигурителен доход за П. от двете дружества е бил определен размерът на изплатените му обезщетения за временна неработоспособност – общо 35 609,37 лв. Изплатените обезщетения за безработица за периода от 09.03.2018 г. до 08.09.2018 г. са в размер на 8 936,25 лв.

Органите на НОИ и НАП са стигнали до заключението, че за периода от 01.01.2016г. до 31.12.2018г. „Ями Кетъринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] не е извършвало дейност по смисъла на Търговския закон, която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Подаваните от „Цар Пица“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и “ „Ями Кетъринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен доход близък или равен на максималния осигурителен доход, съгласно Закона за бюджета на ДОО за съответната година, са послужили при изчисляване и изплащане на парични обезщетения за временна неработоспособност и/или обезщетения за безработица, както и за изчисляване и преизчисляване на пенсии.

С оглед резултата от извършената проверка на „Ями Кетъринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи са приели, че те не са осигурени лица.

Предприети са действия от НОИ за служебно заличаване на данните по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. на Министъра на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите,

осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. Подадените от дружество „Ями Кетъринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - [населено място], данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за лицата, работили по трудови правоотношения за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2018г., вкл. са заличени.

Административният орган е приел, че П. не е бил осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО по правоотношението с „Ями Кетъринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за периода от 01.01.2016 г. до 08.03.2018 г. вкл., като данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, послужили при преценката по правото му на ПОБ през 2018 г., са заличени.

Предвид представените нови доказателства от извършената проверка, на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО, длъжностното лице по осигуряването за безработица е постановило разпореждане № 214-00-2582-2 от 31.10.2019г., с което влязлото в сила разпореждане за отпускане на ПОБ е отменено.

С разпореждане № 214-00-2582-3 от 31.10.2019 г., на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 10 от КСО е постановен отказ за отпускане на такова обезщетение по подаденото на 15.03.2018 г. заявление.

На основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО – поради получени нови данни, които имат значение за определяне правото, размера и срока на изплащане на ПОБ, с разпореждане № 214-00-2582-4 от 31.10.2019г. е разпоредено на жалбоподателя да възстанови неоснователно изплатеното му ПОБ за периода от 09.03.2018г. до 08.09.2018 г. вкл.

След оспорването им от страна на П. П. същите са потвърдени с Решение № 1040-21-55/28.01.2020 г. на директора на ТП на НОИ С. – град. По постъпилата срещу това решение жалба е образувано настоящото съдебно производство.

По делото са представени от жалбоподателя и са приети от съда следните писмени доказателства: Трудов договор № 27/16.05.2014 г. между „Ями Кетъринг“ ЕООД, в качеството на работодател, и П. Н. П., в качеството му на служител; Заповед за освобождаване № 27/09.03.2018г. с която е прекратен трудов договор № 27/16.05.2014 г.; Трудова книжка № 121512, серия Л на П. Н. П.; фишове за получени възнаграждения от П. Н. П.; дипломи за завършено висше образование на П. Н. П.; договор за консултантски услуги и обслужване от 04.02.2015 г.; договор за консултантски услуги и обслужване от 21.03.2017 г.; договор за сътрудничество и съвместна дейност от 01.06.2015 г.; договор за сътрудничество и съвместна дейност от 18.03.2017 г.; Експертно решение № 2909 от 16.10.2017 г. на I МБАЛ; Експертно решение № 1274 от 30.03.2017 г. на I МБАЛ; Експертно решение № 2995 от 11.11.2016 г. на I МБАЛ; Епикриза изх. № 30106/2015 г. от УМБАЛСМ „Пирогов“ ЕАД.

Като доказателство по делото е представена Заповед № 1712/17.08.2015 г. на Управителя на НОИ и Заповед № 1015-21-76/19.02.2019 г. на директора на ТП на НОИ – С. град за определяне на компетентност, както и административната преписка в цялост.

В съдебното производство е изискана информация от Българска агенция по безопасност на храните, относно протоколи, актове и предписания, във връзка с упражняването на държавен здравен контрол в търговски обект търговски обект ресторант „Б.“ за периода 2014-2018 г. По делото е постъпило писмо от Българска агенция по безопасност на храните с приложени заверени копия от наказателни постановления, издадени на „Ями Кетъринг“ ЕООД – 5бр.; сертификати за контрол и

протокол от контрол на шум в жилищни, обществени сгради и населени места, констативни протоколи; предписания и Заповед за спиране на дейност с изх. № 32-02-8/22.07.2018 г.

Изискана е справка от ТД на НАП-С. за данните, с които разполага за осигурителя „Ями Кетъринг“ ЕООД. По делото е постъпило писмо, към което е приложена справка за подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ на И. М. К., представляващ „Цар Пица“ ЕООД, С. А. В., представляващ „Ями Кетъринг“ ЕООД, П. Н. П., подавани декларации по чл. 92 от ЗКПО и справки за обща регистрация на „Ями Кетъринг“ ЕООД и „Цар Пица“ ЕООД, декларация и обяснителна записка от С. А. В. и справка за осигуряването по ЕГН от 01.01.2011 г. до 31.12.2018 г. на П. Н. П.. Постъпило е и писмо от ТД на НАП-С., офис „И.“ с което се уведомява, че в информационната система на НАП няма данни за регистрирани търговски обекти по отношение на „Ями Кетъринг“ ЕООД.

Изискана е информация от Изпълнителна агенция главна инспекция по труда, относно протоколи, актове и предписания, съставени във връзка с извършени проверки на „Ями Кетъринг“ ЕООД и на търговски обект ресторант „Б.“ в периода 2014-2018 г. По делото е постъпило писмо, към което са приложени заверени копия на протоколи, АУАН и НП, съставени във връзка с извършени проверки по спазване на трудовото законодателство от „Ями Кетъринг“ ЕООД в търговски обект ресторант „Б.“.

В хода на съдебното производство е допуснат и изслушан като свидетел С. А. В., във връзка с установяването и доказването на фактическите обстоятелства, свързани с действителното упражняване на трудова дейност от жалбоподателя.

Административен съд София- град, след като съобрази събраните в хода на производството доказателства, които прецени с оглед доводите и становището на страните, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В тази връзка съдът установи, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117 ал. 3 от КСО – директора на ТП на НОИ –С. град.

Потвърдените разпореждания също са издадени от компетентен орган – ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ-С. Р. Г.. Съгласно чл. 54ж, ал. 1 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай разпорежданията са издадени от ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С., който е материално и териториално компетентния административен орган съгласно нормата на чл. 54ж, ал. 1 от КСО. Предвид изложеното, неоснователни са възраженията, че оспореното решение и потвърдените с него разпореждания са издадени от некомпетентен орган.

Според приложимата разпоредба на чл. 54а, ал. 1 от КСО правото на парично обезщетение за безработица възниква за лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; нямат отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст или професионална пенсия за ранно пенсиониране и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по чл.4 от същия кодекс. Разпоредбата на чл.54а, ал. 4 от КСО постановява, че ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ е подадено в тримесечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок от 7 дни от тази дата.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице“ - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Наличието на сключен трудов договор, т.е. възникването на трудово правоотношение не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО, основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. В този смисъл е и установената съдебна практика на ВАС.

В конкретният случай, правилно е прието, че след като дружеството не е извършвало дейност по смисъла на Търговския закон, която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ, П. не е бил осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО по правоотношението с „Ями Кетъринг“ ЕООД за периода от 01.01.2016г. до 08.03.2018г. вкл.

Представените нотариално заверени пълномощни от различни търговски дружества доказват представителната власт на П. П., но не и обстоятелството, че тя е предоставяна именно в качеството му на главен юрисконсулт на „Ями Кетъринг“ ЕООД като изпълнител по консултантските договори.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства по отношение на трудовата книжка, съдът намира, че нито в хода на административното, нито в хода на съдебното обжалване от страна на жалбоподателя бяха установени по безспорен начин основни елементи на трудовото правоотношение като престоиране на работна сила на определено работно място, в рамките на определено работно време, ползване на отпуски, получаване на възнаграждение.

Липсват доказателства за извършвана дейност от П. П. по предмета на конкретните договори за консултантски услуги. Сключването им само по себе си не доказва извършвана от жалбоподателя дейност. Съгласно Трудов договор № 27/16.05.2014 г.

като място на работа е определено „Ями Кетъринг“ ЕООД, което означава, че дейността следва да е упражнявана на адреса по седалище на дружеството па ул. “214-та” №5. на която няма данни да има обект/офис на дружеството нито по данни на НАП, нито по данни на НОИ.

Наред с горното, не са установени никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството за посочения период, които да обуславят изплащане на възнаграждения на лицата, за които са подавани данни в Регистъра на осигурените лица, вследствие на което, са предприети действия от НОИ за служебно заличаване на данните по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на Министъра на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

С оглед на представените нови доказателства от извършената проверка, на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО ръководителя на осигуряването за безработица е постановил Разпореждане № 214-00-2582-2 от 31.10.2019г., Разпореждане № 214-00-2582-3 от 31.10.2019г. и Разпореждане № 214-00-2582-4 от 31.10.2019г., с които съответно е отменено Разпореждане № 214-00-2582-1/23.03.2018г. за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО, отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО и разпоредено на лицето П. П. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 09.03.2018г. до 08.09.2018г. в размер на 8936.25 лв. Издадените административни актове са мотивирани и в производството по издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Следва да се вземе предвид, че при заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход, длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган, е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства във връзка със заличаването на данните и да приложи чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО.

С оглед изискването на чл. 54а, ал. 1 от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването. В случая правилно и мотивирано е с Разпореждане № 214-00-2582-2 от 31.10.2019 г. е отменено Разпореждане № 214-00-2582-1/23.03.2018г. за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО, с мотиви: „Извършена е проверка по разходите на държавното обществено осигуряване /ДОО/ на „Ями Кетъринг“ ЕООД, във връзка с възложена пълна финансова ревизия по разходите на ДОО, приключила с констативен протокол № КВ-5-21-00560059/03.05.2019г., изготвен от контролен орган при ТП на

НОИ-С. град. С издадени задължителни предписания подадените данни по реда на чл. 5, ал. 4 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ за всички лица, работили по трудови правоотношения в „Ями Кетъринг“ ЕООД за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г., вкл. са заличени, поради липса на търговска дейност на дружеството. За периода от 01.01.2016 г. до 08.03.2018 г. П. Н. П. не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО и не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО“.

С Разпореждане № 214-00-2582-3 от 31.10.2019г. със същите мотиви е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО и с Разпореждане № 214-00-2582- 4 от 31.10.2019г. е постановено възстановяване на добросъвестно полученото ПОБ за периода от 09.03.2018 г. до 08.09.2018 г. в размер на 8936.25 лв., тъй като съгласно чл. 114, ал. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на случаите, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

По изложените съображения съдът намира, че Решение № 1040-21-55/28.01.2020 г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което е отхвърлена жалба вх. № 1012-21-2147/27.11.2019 г. на П. П. в частта ѝ, с която се оспорват разпорежданията на ръководителя на осигуряването за безработица, като неоснователна и потвърдени Разпореждане № 214-00-2582-2 от 31.10.2019г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал. 2 т. 1 от КСО е отменено Разпореждане № 214-00-2582-1/23.03.2018 г. за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО, Разпореждане № 214-00-2582-3 от 31.10.2019 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 10 от КСО е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО и Разпореждане № 214-00-2582- 4 от 31.10.2019 г. на ръководителя на осигуряването за безработица за възстановяване на ПОБ, с което на основание основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено възстановяване на добросъвестно полученото ПОБ за периода от 09.03.2018 г. до 08.09.2018 г. в размер на 8936.25 лв. е законосъобразно, постановено от компетентен орган в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Поради това подадената срещу него жалба е неоснователна и следва да бъде

отхвърлена.

По делото са направени искания и от двете страни за присъждане на съдебно-деловодни разноски. Съобразно чл. 143 ал. 1 от АПК и изхода на спора пред настоящата инстанция, съдът намира, че следва да се в полза на ответника за извършените разходи за водене на процеса в размер на 100 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното, Административен съд София град, III отделение, 55-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Н. П. срещу Решение № 1040-21-55/28.01.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена като неоснователна жалба вх. № 1012-21-2147/27.11.2019г. от П. Н. П. и са потвърдени Разпореждане № 214-00-2582-2 от 31.10.2019г.; Разпореждане № 214-00-2582-3 от 31.10.2019г. и Разпореждане № 214-00-2582-4 от 31.10.2019г. на ръководителя по осигуряването за безработица на ръководителя по осигуряването за безработица.

ОСЪЖДА на П. Н. П., ЕГН [ЕГН], да заплати на НОИ, ТП-С. град, сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: